

[Leth Mouritzen.]

eller et Sted at være, men selv om der nu maaske har været Vanskeligheder med Hensyn til nogle af de Familier, som ønskede Lejligheder, fordi de maaske havde nogle, der var bedre end de, man i Øjeblikket kunde skaffe, tror jeg ogsaa, at der paa den anden Side er mange af de Familier, som har faaet tilbudt Lejlighed, der har været nødt til at sige nej til Lejligheden af den Grund, at de ikke har kunnet betale den.

Ved Mødet i Carlsberg Museet var der bl. a. en af disse Beboere, som foreholdt Frederiksberg Kommunalbestyrelse, at han havde faaet tildelt en Lejlighed til 2 000 Kr. om Aaret, og fremhævede, at den Leje kunde han ikke betale. Han havde igen henvendt sig til Kommunen og forespurgt, om han kunde faa en anden Lejlighed, men man kunde ikke anvise ham en, der passede for hans Pengepung, og han spurgte da, hvad der vilde ske, hvis han sagde sin Lejlighed op, da han ikke kunde betale den mere. Ja, saa kunde Kommunen ikke hjælpe ham længere! Og nu siger det ærede Medlem Hr. Aksel Møller, at Frederiksberg Kommune er ikke den Kommune, der ikke bygger socialt.

Her vil jeg gerne nævne, hvilke Byggefretagender der i Øjeblikket tales om i Frederiksberg Kommune, og hvilke Byggefretagender der er foreslaaet. Jeg kan ikke tro andet end, at disse Oplysninger maa være rigtige, eftersom det ærede Medlem Hr. Aksel Møller jo selv har nævnt de fleste af dem. Der er for det første Frederiksberg Allé—Maglekildevej-Projektet, som omfatter 500 dyre Lejligheder og 30 billige. Projektet skulde koste 10 Mill. Kr. Saa er der Projektet ved Flintholm Allé, hvor man vil bygge 140 Lejligheder, af disse 50 med Statslaan, til en samlet Sum af 2,5 Mill. Kr. Endvidere er der det Byggeri, som er projekteret ved Søndermarken og S-Banen med 500 Lejligheder, meget høj Bebyggelse og tip-top moderne Lejligheder. Forudsætningen for, at dette Byggeri kunde komme i Gang, var, at man fik Lov til at nedrive Resten af Barakkerne paa Finsensvej. For det fjerde er der eventuelt 80 Lejligheder paa Hoffmeyersvej, som altsaa maaske kan karakteriseres som nogenlunde billige, til 14 Kr. 10 Øre pr. m². I alt Fald 1.200 Lejligheder, der altsaa skulde bidrage til Løsning af Boligproblemet. Af disse mener jeg der kun er 160, højst 200 Lejligheder til en overkommelig Pris. Jeg synes, at disse Tal: 1 000 dyre og ca. 200 Lejligheder til en overkommelig Pris tydeligt karakteriserer Frederiksberg Kommunes Stilling til det sociale Byggeri.

Endvidere fremhævede det ærede Medlem Hr. Aksel Møller, at det er ganske horribelt, hvad jeg har nævnt om det i sin Tid planlagte Raadhusbyggeri paa Frederiksberg, at det blev planlagt paa et Tidspunkt, hvor man opfordrede til Igangsættelse af Arbejde, og paa et Tidspunkt, hvor der var stor Ledighed, og hvor Butikkerne stod tomme paa Gl. Kongevej.

Nu var der ingen, der sagde, hvilke Former for Arbejde man skulde sætte i Gang paa det Tidspunkt, og jeg mener, og det mente jeg ogsaa dengang, at Frederiksberg Kommune burde have sat Boligbyggeri i Gang og ikke det Raadhusbyggeri, man begyndte paa. Men Frederiksberg Kommune har der fulgt den almindelige Grundejerindstilling, som i Aarene omkring 1939—40 gik ud paa at advare imod Boligbyggeri. Den daværende Grundejerforeningsformand udtalte, at man opfordrede Kommunerne til at standse det Boligbyggeri, som var i Gang, ellers vilde man under Krigen faa Byggekarak, man vilde maaske komme til at se den første Grundejer paa Socialkontoret.

Vi advarede dengang mod at standse Byggeriet, vi opmuntrede til Iværksættelse af Byggeri og henviste til den forrige Verdenskrig, hvor man havde en utrolig Bolignød, og hvor det varede 10 Aar efter Krigen, inden denne Bolignød saa nogenlunde var afviklet. Hvis man havde fulgt vore Raad dengang i Frederiksberg Kommune og sat Boligbyggeriet i Gang, vilde man ikke være i den Situation, man er i i Dag, saa jeg kan ikke se andet, end at Frederiksberg Kommune saa forkert, da man mente, man skulde bygge Raadhus i Stedet for Boliger paa det Tidspunkt.

Jeg forstaar paa den højtærede Indenrigsminister, at man mener, der er tilstrækkelig Hjemmel gennem de Bekendtgørelser, Handelsministeriet har udsendt, til at beherske Fordelingen af Materiale. Jeg mener det ikke, og som jeg sagde før, mener jeg, at man langt fra at skulle tænke paa overhovedet at ophæve Rationeringen af Byggematerialer snarere skulde gaa i Gang, som jeg har nævnt, med en Udvidelse af hele Omraadet. Selv om det ogsaa skulde vise sig, at det maaske for visse Bygherrer kunde virke lidt snærende, at man ikke uden videre kunde faa tildelt de Materialer, man kunde ønske, mener jeg, at det vilde være til stor Fordel for Byggeriet som Helhed, og jeg mener ganske specielt at sige med de Betragtninger, jeg har gjort gældende, at det er nødvendigt, at de forskellige Institutioner, som beskæftiger sig